

Samtykke; men naturligtvis har han det Forpligtelse at være Ansvarlig for de indbrømmede Forandringer ligeoverfor sine Collegaer. At Lovforslag forelægges Statsrådet, forinden de forelægges for Rigsdagen, derom behøvede jeg ikke Underretning af den ærede Taler. Den ærede Taler siger, at Ministeren kan lade være at stemme her i Salen. Ja, det kan han naturligtvis, og naar han ikke vil gaa paa Accord med et Udvalg, kan han jo der fastholde sin Mening som Minoritetsvotum. Jeg seer ikke, hvorledes han kan være værre stillet der end her, og jeg henholder mig i saa Henseende til de Yttringer, som under første Behandling høretes fra den høitærede Indtrivningsministers Side, om at der ikke kunde være Tale om noget Indgreb i Kronens Ret, om at der ikke paalagdes Ministrene nogen utilbørlig Byrde ved at vælge dem ind i Udvalg. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere, men kun endnu bemærke, at Bestemmelsen efter min Mening, som tidt nok sagt, ikke har nogen egentlig praktisk Betydning; men foruden at jeg ikke seer nogen Hindring for, at en Minister, som havde forelagt en Lov, indtraadte i et Udvalg og personlig forhandlede der med de af Thinget udnævnte Medlemmer, saa vil ikke alene dette ikke skee, naar vi vedtage Udvalgets Forslag, men en Minister vil ogsaa da være forhindret fra at indtræde i et Udvalg angaaende Sager, som han ikke har forelagt, ja endog saa i rene Forretningsager. Naar der f. Ex., hvad jo tidligere har været Tilfældet, indtraadte en Conflict imellem Thingene, og det kunde være af stor Interesse for dette Thing at faae et af sine meest forretningskyndige Medlemmer, som netop for Tiden var en af Kronens Raadgivere, til Medlem af et Udvalg i en saadan Anledning, da vilde Ministrene være udelukkede, isald Udvalgets Forslag gik igjennem. Jeg anbefaler gjentagende mit Underændringsforslag, og forstaaer det selvfølgelig saaledes, at hvis det gaaer igjennem, kan ingen Stemmeseddel, hvorpaa en Ministers Navn findes, kasseres som ugyldig, i hvilken Opfattelse af Ændringsforslaget, saavidt jeg veed, ogsaa den høitærede Formand er enig.

Carlson: Da jeg forrige Gang havde Ordet, tillod jeg mig at sige, at jeg troer ikke,

at man skal indføre saadanne indskrænkende Bestemmelser, uden hvor det maa vise sig praktisk nødvendigt for en hensigtsmæssig Forretningsgang. Jeg vil nu tilføie, at man maa erindre, at hvad vi end her vedtage eller ikke vedtage i denne Sag, er det Noget, vi gjøre af egen Magtfuldkommenhed, saaledes at det ikke skal vedtages af den anden Deel af Rigsdagen eller stadfæstes af Kronen. Det er altsaa kun et Haand, den voblikkelige Majoritet lægger paa sig selv. Hvis følgende Majoriteter ikke synes derom, afflasse de det. Jeg synes, at Bestemmelser af saadan Bestaffenhed kan Majoriteten, naar de ikke ligefrem ere nødvendige, ikke paalægge sig selv, uden hvor den maa forudsættes at have en Slags Frygt for, at den selv skulde misbruge den Frihed, den havde. Saaledes betragter jeg Sagen og vil ikke kunne stemme for Forslaget. Da jeg troer, at det ikke lykkes mig forrige Gang at gjøre det klart, i det Mindste ikke for den ærede Ordfører, hvad jeg tilsigtede, har jeg villet fremkomme med disse Bemærkninger.

Frolund: Jeg vil med et Par Ord gjøre Undskyldning til den ærede Formand, der ikke fungerer for Tiden med Hensyn, til hvad jeg for hittede. Jeg har staaet i den Formening, at forsaavidt Formanden skulde dirigere og paasee Forretningerne i det Hele, maatte ogsaa Secretairerne staae under hans Overtilsyn, altsaa ogsaa med Hensyn til Optællingen af Stemmerne. Nu hører jeg, at det har han ikke med at bestille, men at det er en Sag, som henhører alene under Secretairerne, og at man skal henholde sig til dem desangaaende; denne Opfattelse har jeg ikke tidligere havt. Dernæst skal jeg til Bemærkningen om, at han ikke kunde see, om Medlemmerne sidde paa deres Pladser eller staae i Binduerne, kun anføre, at jeg ikke vidste, at Formanden havde denne Mangel; men det forekommer mig, at man ikke kan sige, at Rigsdagsmændene ere paa deres Pladser, naar de staae i Binduerne. Jeg mener, at man ikke kan sige, at denne Sag er uden Betydning; og det vilde de ærede Medlemmer vide, naar de havde fulgt Forhandlingerne i Folkethinget, hvor man har anseet det nødvendigt at tage nærmere betegnende Be-